

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

Ο Μαξιμίλιαν Κρουζ επιστρέφοντας στο φτηνό ξενοδοχείο του κοντά στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας παρατήρησε πως η κόρη του δεν είχε γυρίσει ακόμη.

Καλοκαίρι οι μέρες είναι μεγάλες. Αργεί να δύσει ο ήλιος.

Στο Βερολίνο ήταν διαφορετικά. Όχι πως δεν ήταν μεγάλες οι καλοκαιριάτικες μέρες, αλλά υπήρχε πολλή συννεφιά. Όμως σπάνια το παρατηρούσε αυτό. Δεν ήταν οι καιρικές συνθήκες που τον ενδιέφεραν τότε.

Βασικά αυτό που τον απασχολούσε αποκλειστικά ήταν η δουλειά του στην Γκεστάπο. Λειτουργούσε ψυχρά, χωρίς πάθος, αλλά με πολύ φανατισμό. Πίστευε ότι ήταν πατριωτισμός.

Η μεγάλη αγάπη του για την Γερμανία, τον οδηγούσε να κινείται μεθοδικά με κύριο στόχο τα θύματά του να ομολογήσουν, το κακό που επρόκειτο να κάνουν στην πατρίδα.

Όταν τα άτομα που τα οδηγούσαν μπροστά του για ανάκριση - κάτω από τις «σωστές» όπως έλεγε μεθόδους που ο ίδιος εφεύρε - ομολογούσαν αυτά που ήθελε αυτός να ακούσει, τότε πούχαζε. Ένωθε μια παράξενη γαλήνη μέσα του.

Παρατηρούσε τα θύματά του, καθώς αυτά μόλις ανάπνεαν, να τον κοιτάνε με ότι απέμεινε από την λάμψη των ματιών τους, σε μια ύστατη ικεσία ίσως τους χαρίσει την ζωή.

Αυτός τότε, γυρνούσε το ψυχρό του βλέμμα προς την Ενρίκα Μπόργε που συνέχεια βρισκόταν στο πλευρό του

Εκείνη, ψυχρή όπως αυτός, τυφλωμένη περισσότερο από το πάθος για αυτόν τον άνδρα, περίμενε την συνθησιμένη κίνησή του.

Αυτός την κοιτούσε ίσια στα μάτια και στην συνέχεια χαμήλωνε ελαφρά το κεφάλι.

Ήταν το σύνθημα:

Τότε έκανε μια στροφή άνοιγε την πόρτα και έφευγε από τον χώρο. Η Ενρίκα Μπόργε ακολουθούσε τις εντολές του.

Στο διάδρομο, καθώς απομακρυνόταν, ακούγονταν οι τελευταίες κραυγές του θύματος.

Η Ενρίκα Μπόργε ήξερε πολύ καλά την δουλειά της. Αυτός βιαζόταν να φύγει και να βρεθεί στο γραφείο του.

Έμπαινε μέσα και πήγαινε κατευθείαν στο παράθυρο. Έσπρωχνε ελαφρά την κουρτίνα και έβλεπε κάτω στον δρόμο τον κόσμο να βαδίζει.

Έμενε στην ίδια στάση αρκετή ώρα.

Ένωθε την ικανοποίηση ότι έπραξε το καθήκον του για την Γερμανία. Αυτοί οι «υπάνθρωποι», όπως έλεγε και ο Φύρερ έπρεπε να πάψουν να είναι ζωντανοί, είτε άνδρες είτε γυναίκες, δεν τους ξεχώριζε. Η Γερμανία δεν τους χρειάζεται.

Όπως συνέβαινε πάντα, ενώ ακόμη στεκόταν στο παράθυρο κοιτώντας αδιάφορα έξω, άκουγε τον ελαφρό χτύπο της πόρτας του γραφείου.

Ήξερε ποιος ήταν ή μάλλον ποια ήταν.

Η Ενρίκα Μπόργε, κρατώντας τον δίσκο με δύο φλυτζάνια αχνιστού καφέ, έμπαινε στο γραφείο.

Άφηνε τον δίσκο στο γραφείο, γύριζε και κλείδωνε από μέσα την πόρτα και στην συνέχεια βάδιζε αργά νωχελικά κοντά του. Τον αγκάλιαζε από την μέση και έγερνε το ξανθό κεφάλι της στον ώμο του.

.....

Αυτή ήταν η Ενρίκα Μπόργε. Μια ξανθή Γερμανίδα καλλονή, που τον ερωτεύθηκε όταν ακόμη υπηρετούσαν, το 1930, και οι δύο στην Γερμανική πρεσβεία στην Αθήνα. Αυτός ήταν τότε παντρεμένος.

Εκμεταλλεύομενος την αδυναμία που του είχε, της ζήτησε να τον βοηθήσει να απαγάγουν το κοριτσάκι της φτωχής παραδουλεύτρας Ελληνίδας μάνας της Ισμήνης, διότι η γυναίκα του δεν μπορούσε να αποκτήσει δικιά της παιδιά.

Είναι εκείνη που μόνη μαζί με το βρέφος αναχώρησε από την Αθήνα πρώτη σιδηροδρομικώς για το Βερολίνο.

Αργότερα αναχώρησε από την Ελλάδα ο Μαξιμίλιαν Κρουζ με την γυναίκα του, χωρίς το ζεύγος να κινήσει καμιά υποψία.

Η Ενρίκα Μπόργε ήταν μικρότερή του κατά είκοσι χρόνια.

Εκείνη είκοσι, αυτός σαράντα.

Ένας παράξενος παράνομος δεσμός που κράτησε δεκαπέντε χρόνια.

.....

Όταν πέθανε η γυναίκα του, η Ενρίκα Μπόργε του ζήτησε να επισημοποιήσουν την σχέση τους, όπως της είχε υποσχεθεί για να την πείσει να τον βοηθήσει στην απαγωγή του βρέφους, και την έξοδό τους από την Ελλάδα.

Δεν το έπραξε. Ήταν τότε ένα ανερχόμενο στέλεχος του εθνοσοσιαλιστικού κόμματος που εξελίχθηκε σε ανώτερο αξιωματικό των SS.

Δεν θα διακινδύνευε την υψηλή του θέση, και να παντρευτεί μια μικρότερη του κοπέλα, γεγονός που θα τον εξέθετε στους ανωτέρους του, και θα μείωνε την προσωπικότητα του ως αφοσιωμένο στέλεχος του κόμματος.

Βοήθησε όμως την άγνωστη μέχρι τότε, στους ανώτερους κύκλους του κόμματος Βερολινέζα, προσλαμβάνοντας την, ως ιδιαίτερα του στο γραφείο του στην Γκεστάπο.

Της απαγόρευσε να τον επισκέπεται σπίτι του, για να μη δώσει υποψίες, στην κόρη του την Άννα, που βρισκόταν στην εφηβεία.

Για αυτό και η Ενρίκα Μπόργε δεν γνώρισε ποτέ την Άννα όταν το κοριτσάκι μεγάλωσε.

Στις δεξιώσεις στο σπίτι του δεν την καλούσε. Τον συνόδευε όμως σε επίσημες συναντήσεις στελεχών των SS.

Αυτό έδινε στην Ενρίκα Μπόργε εξαιρετική χαρά, που

βρισκόταν ανάμεσα σε κόσμο της ανώτερης τάξης και έχαιρε της εκτίμησης των στελεχών του κόμματος για την αφοσίωση της, στον Μαξιμίλιαν Κρουζ, ο οποίος αποκτούσε ολοένα και μεγαλύτερη δύναμη και επιρροή.

Ορισμένοι πίστευαν πως είχε συναντηθεί και με τον Φύρερ. Ο ίδιος ο Μαξιμίλιαν Κρουζ, άφηνε να καλλιεργείται αυτός ο μύθος διότι του έδινε περισσότερη αίγλη.

.....

Η Ενρίκα Μπόργε, εκτός την εκτίμηση στους ανώτερους κύκλους του κόμματος, είχε φυσικά τεράστια υλικά κέρδη, ως ιδιαίτερα γραμματέας ανώτερου αξιωματικού της Γκεστάπο.

Της αγόρασε ένα μικρό διαμέρισμα και από τον μισθό της κέρδιζε αρκετά χρήματα. Αγόραζε ακριβά ρούχα και αρώματα, με τα οποία εμφανιζόταν στις δεξιώσεις, όταν συνόδευε το αφεντικό της.

Κανείς δεν μπορούσε να υποψιαστεί τον παράνομο δεσμό τους και από το γεγονός της μεγάλης διαφοράς της ηλικίας, αλλά και της όλης προσποιητής συμπεριφοράς τους όταν βρισκόταν μπροστά σε κόσμο.

.....

Ο Μαξιμίλιαν Κρουζ δενόταν ολοένα και περισσότερο μαζί της, όχι για συναισθηματικούς λόγους, ίσως και να μη την αγάπησε ποτέ του.

Εκείνο που τον έδενε μαζί της και ήταν αδύνατο να την αποχωριστεί πλέον. Ήταν ότι η Ενρίκα Μπόργε κατόρθωσε τελικά να διεισδύσει ολοκληρωτικά στην δουλειά του, γνωρίζοντας την κάθε λεπτομέρεια.

Του κρατούσε αρχείο με το οποίο τον ενημέρωνε καθημερινά για τα άτομα που έπρεπε να δει, και σε ποια να έχει εμπιστοσύνη.

Απέκτησε τον δικό της κύκλο από άτομα, με καθόλου έντιμο βίο, και τα χρηματοδοτούσε με χρήματα του γραφείου και σε γνώση του ίδιου του Μαξιμίλιαν Κρουζ.

Τα άτομα αυτά κατασκόπευαν τους συνεργάτες τους και τους πληροφοροδότες της Γκεστάπο.

Πολλές φορές αποκάλυπτε στον Μαξιμίλιαν Κρουζ, για συνεργάτες του, που έγιναν όργανα των κουμμουνιστών, και του έδιναν παραπλανητικές πληροφορίες. Αυτό τον βοήθησε να ξεσκεπάσει ολόκληρο δίκτυο κατασκόπων εχθρικών δυνάμεων, που ενώ αρχικά ήταν με το μέρος του, σταδιακά άλλαξαν στρατόπεδο.

Φυσικά όλοι τους βρήκαν τραγικό τέλος από τα χέρια της ίδιας της Ενρίκα Μπόργε με εντολή του Μαξιμίλιαν Κρουζ.

.....

Μέρα με την μέρα ένιωθε πως η Ενρίκα Μπόργε κυριαρχούσε στην δουλειά του, και δεν θα μπορούσε να εμπιστευθεί άλλο άτομο εκτός από αυτή.

Η ίδια η Ενρίκα Μπόργε καταλάβαινε την τεράστια επιρροή που είχε στο αφεντικό της. Όμως ούτε στιγμή δεν έπαυσε να του είναι μια ποτή αφοσιωμένη ερωμένη, αποκλείοντας με αυτόν τον τρόπο την οποιαδήποτε άλλη γυναίκα να μπει στην ζωή του.

Αν το έχανε σαν άνδρα θα ήταν και το τέλος της.

Όμως δεν υπολόγισε ποτέ ότι θα την προδώσει και πως θα δραπετεύσει από το Βερολίνο μόνος με την κόρη του, αφήνοντας την στα χέρια των μπολσεβίκων για να την κατασπαράξουν.

.....

Ενώ σκεπτόταν αυτά στο φτηνό ξενοδοχείο της Αλεξάνδρειας, άνοιξε η πόρτα και πρόβαλε χαρούμενη η Άννα.

-Επέστρεψα μπαμπά. Πέρασα υπέροχα στην θάλασσα. (Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)